

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยศึกษาการมีส่วนร่วมของประชาชนในการอนุรักษ์ทรัพยากรชายฝั่งทะเลตามแนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ในชุมชนบางปอ ตำบลแม่น้ำ อำเภอกោះสมุย จังหวัดสุราษฎร์ธานี โดยมีวัตถุประสงค์ของการวิจัย 3 ประการ ได้แก่ (1) เพื่อศึกษาการรับรู้ด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรชายฝั่งทะเล การรับรู้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง และการมีส่วนร่วมของประชาชนในการอนุรักษ์ทรัพยากรชายฝั่งทะเลตามแนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของชุมชนบางปอ ตำบลแม่น้ำ อำเภอกោះสมุย จังหวัดสุราษฎร์ธานี (2) เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการอนุรักษ์ทรัพยากรชายฝั่งทะเลตามแนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของชุมชนบางปอ ตำบลแม่น้ำ อำเภอกោះสมุย จังหวัดสุราษฎร์ธานี และ (3) เพื่อศึกษาเปรียบเทียบการมีส่วนร่วมของประชาชนในการอนุรักษ์ทรัพยากรชายฝั่งทะเลตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของชุมชนบางปอ ตำบลแม่น้ำ อำเภอกោះสมุย จังหวัดสุราษฎร์ธานี จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล

การวิจัยครั้งนี้ ใช้การวิจัยในเชิงปริมาณ (Quantitative Research) คือ ประชาชนที่ตั้งบ้านเรือนและประกอบอาชีพอยู่ในชุมชนบางปอ ตำบลแม่น้ำ อำเภอกោះสมุย จังหวัดสุราษฎร์ธานี ที่มีอายุตั้งแต่ 15 ปีขึ้นไป จำนวนทั้งสิ้น 925 คน กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย โดยใช้สูตรของทาโร ยามาเน่ (Taro Yamane, 1973) ที่ระดับนัยสำคัญ .05 ได้ขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้จำนวนทั้งสิ้น 279 คน เพื่อความแข็งแกร่งของข้อมูลในการวิจัยในครั้งนี้ ดังนั้นผู้วิจัยใช้กลุ่มตัวอย่างจำนวนทั้งสิ้น 300 คน แต่ผู้วิจัยสามารถเก็บรวบรวมแบบสอบถามกลับคืนได้จำนวน 270 คน คิดเป็นร้อยละ 90.00 จากนั้นดำเนินการสุ่มกลุ่มตัวอย่าง (sampling) แบบอาศัยความน่าจะเป็น (probability random sampling) ด้วยวิธีการสุ่มอย่างง่าย (simple random sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้มีจำนวนทั้งสิ้น 1 ฉบับ แบ่งเป็น 4 ตอน ได้แก่ ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม ตอนที่ 2 การรับรู้เกี่ยวกับการอนุรักษ์ทรัพยากรชายฝั่งทะเล และการรับรู้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง มีลักษณะเป็นมาตราประมาณค่า 5 ระดับ (rating scale) ตอนที่ 3 การมีส่วนร่วมของประชาชนในการอนุรักษ์ทรัพยากรชายฝั่งทะเลตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง จำนวน 3 ด้าน อันได้แก่ (1) ด้านความมีเหตุผล (2) ด้านความพอประมาณ และ (3) ด้านการมีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดี มีลักษณะเป็นมาตราประมาณค่า 5 ระดับ (rating scale) และตอนที่ 4

คำถามปลายเปิด ซึ่งถามในประเด็นเกี่ยวกับ (1) ปัญหาและอุปสรรค การอนุรักษ์ทรัพยากรชายฝั่งทะเลตามแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง (2) แนวทางและวิธีการในการอนุรักษ์ทรัพยากรชายฝั่งทะเลตามแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง และ (3) ความคิดเห็น และข้อเสนอแนะเพิ่มเติม ดำเนินการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ ด้านความตรงเชิงเนื้อหา (Content validity) และด้านความเที่ยงด้วยวิธีการประมาณค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient)

วิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานของกลุ่มตัวอย่างด้วยสถิติภาคบรรยาย (descriptive statistics) ได้แก่ ค่าร้อยละ (percentage) ค่าความถี่ (frequency) การรับรู้เกี่ยวกับการอนุรักษ์ทรัพยากรชายฝั่งทะเล การรับรู้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง และการมีส่วนร่วมของประชาชนในการอนุรักษ์ทรัพยากรชายฝั่งทะเลตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง วิเคราะห์ด้วยสถิติภาคบรรยาย ได้แก่ ค่าเฉลี่ยเลขคณิต (M) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ($S.D.$) คำถามปลายเปิด ใช้การวิเคราะห์เนื้อหา (content analysis) ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์การมีส่วนร่วมของประชาชนในการอนุรักษ์ทรัพยากรชายฝั่งทะเลตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง วิเคราะห์ด้วยค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน และทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยการมีส่วนร่วมของประชาชนในการอนุรักษ์ทรัพยากรชายฝั่งทะเลตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของชุมชนบางปอ ตำบลแม่่น้ำ อำเภอกะสมุย จังหวัดสุราษฎร์ธานี จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล โดยใช้สถิติ Independent - One sample t-test และการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One way ANOVA)

สรุปผลการวิจัย

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์การรับรู้เกี่ยวกับการอนุรักษ์ทรัพยากรชายฝั่งทะเล และการรับรู้หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

ผลการศึกษาการรับรู้เกี่ยวกับการอนุรักษ์ทรัพยากรชายฝั่งทะเล พบว่า โดยรวมอยู่ในระดับมาก โดยกลุ่มตัวอย่างรับรู้ว่าการอนุรักษ์ทรัพยากรชายฝั่งทะเลต้องได้รับความร่วมมือจากทุกฝ่ายมากที่สุดอยู่ในระดับมาก รองลงมา คือ รับรู้ว่าการอนุรักษ์ทรัพยากรชายฝั่งทะเลจะทำให้ทรัพยากรสัตว์น้ำเพิ่มมากขึ้น และการอนุรักษ์ทรัพยากรชายฝั่งทะเลช่วยทำให้มีรายได้เพิ่มมากขึ้น จากการท่องเที่ยวอยู่ในระดับมาก และน้อยที่สุด คือ กลุ่มตัวอย่างรับรู้ข้อมูลข่าวสารและเข้าใจเรื่องการอนุรักษ์ทรัพยากรชายฝั่งผ่านช่องทางกรสื่อสารจากส่วนราชการอยู่ในระดับปานกลาง

ผลการศึกษาการรับรู้หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง พบว่า โดยรวมอยู่ในระดับมาก โดยกลุ่มตัวอย่างและครอบครัวได้รับข่าวสารเกี่ยวกับหลักและแนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงอย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่องอยู่ในระดับมาก รองลงมา คือ พวกเขาเข้าใจหลักการและแนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงเป็นอย่างดีอยู่ในระดับมาก และน้อยที่สุด คือ กลุ่มตัวอย่างรับรู้

การมีภูมิคุ้มกันที่ดีในตัว คือ การเตรียมตัวให้พร้อมรับผลกระทบและการเปลี่ยนแปลงด้านต่าง ๆ ที่จะเกิดขึ้นโดยคำนึงถึงความเป็นไปได้ของสถานการณ์ต่าง ๆ ที่คาดว่าจะเกิดขึ้นในอนาคตทั้งใกล้ และไกลอยู่ในระดับปานกลาง

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์การมีส่วนร่วมของประชาชนในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติชายฝั่งทะเล ตามแนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

ผลการศึกษาการมีส่วนร่วมของประชาชนในการอนุรักษ์ทรัพยากรชายฝั่งทะเลตามแนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง พบว่า โดยรวมอยู่ในระดับมาก โดยกลุ่มตัวอย่างเคยชักชวนสมาชิกในครอบครัวหรือเพื่อนบ้านให้ร่วมกันอนุรักษ์ทรัพยากรชายฝั่งทะเลมากที่สุดอยู่ในระดับมาก รองลงมา คือ พวกเขาเคยเข้าร่วมกิจกรรมในการอนุรักษ์ทรัพยากรชายฝั่งทะเล เช่น การไม่ทิ้งขยะ สิ่งปฏิกูล และไม่ปล่อยน้ำเสียลงสู่ทะเลอยู่ในระดับมาก และน้อยที่สุด คือ พวกเขาเคยร่วมรณรงค์ และร่วมเก็บขยะมูลฝอย สิ่งปฏิกูลตามแนวชายหาด และแนวปะการังอยู่ในระดับปานกลาง

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการอนุรักษ์ทรัพยากรชายฝั่งทะเล ตามแนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

ผลการศึกษาความสัมพันธ์สหสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการอนุรักษ์ทรัพยากรชายฝั่งทะเล ตามแนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง พบว่า อายุมีความสัมพันธ์ทางบวกในระดับสูงกับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการอนุรักษ์ทรัพยากรชายฝั่งทะเล ตามแนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 การรับรู้เกี่ยวกับการอนุรักษ์ทรัพยากรชายฝั่งทะเลมีความสัมพันธ์ทางบวกในระดับสูงกับการรับรู้หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง และการมีส่วนร่วมของประชาชนในการอนุรักษ์ทรัพยากรชายฝั่งทะเลตามแนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และการรับรู้หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมีความสัมพันธ์ทางบวกในระดับสูงกับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการอนุรักษ์ทรัพยากรชายฝั่งทะเล ตามแนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยการมีส่วนร่วมของประชาชนในการอนุรักษ์ทรัพยากรชายฝั่งทะเลตามแนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

ผลการศึกษาค่าการมีส่วนร่วมของประชาชนในการอนุรักษ์ทรัพยากรชายฝั่งทะเลตามแนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงจำแนกตามสถานภาพสมรส ระดับการศึกษา และรายได้เฉลี่ย/เดือน พบว่า ส่งผลกระทบต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนในการอนุรักษ์ทรัพยากรชายฝั่งทะเลตามแนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไม่แตกต่างกัน ยกเว้น เพศ และช่วงอายุ ที่พบว่า เพศส่งผลให้การมีส่วนร่วมของประชาชนในการอนุรักษ์ทรัพยากรชายฝั่งทะเลตามแนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของประชาชนในชุมชนบางปอ ตำบลแม่่น้ำ อำเภอกะสมุย จังหวัดสุราษฎร์ธานี แตกต่างกัน โดยเพศหญิงมากกว่าเพศชาย และยังพบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีช่วงอายุ ≤ 26 ปี และช่วงอายุ > 46 ปี ส่งผลกระทบต่อการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ทรัพยากรชายฝั่งทะเลตามแนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงแตกต่างกัน โดยที่กลุ่มตัวอย่างที่มีช่วงอายุ ≤ 26 ปี มีมากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีช่วงอายุ ≤ 26 ปี นอกนั้นไม่แตกต่างกัน

ตอนที่ 5 ผลการศึกษาข้อมูลเชิงคุณภาพ

ผลการศึกษาปัญหาและอุปสรรค การอนุรักษ์ทรัพยากรชายฝั่งทะเลตามแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง พบว่า กลุ่มตัวอย่างให้ข้อมูลว่าการให้ความร่วมมือของชาวบ้านยังมีค่อนข้างน้อย รองลงมา คือ งบประมาณในการดำเนินงานด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรชายฝั่งทะเลมีค่อนข้างน้อย และลำดับต่อมา คือ ขาดความต่อเนื่องในการดำเนินงานเนื่องจากทุกคนก็ต้องมีภาระหน้าที่ของตัวเองในการเลี้ยงดูครอบครัว

ผลการศึกษาแนวทางและวิธีการในการอนุรักษ์ทรัพยากรชายฝั่งทะเลตามแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง พบว่า กลุ่มตัวอย่างให้ข้อมูลว่าแนวทางและวิธีการในการอนุรักษ์ทรัพยากรชายฝั่งทะเลตามแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง ได้แก่ การไม่ทิ้งขยะ สิ่งปฏิกูล และไม่ปล่อยน้ำเสียลงสู่ทะเล รองลงมา คือ การเก็บขยะมูลฝอย สิ่งปฏิกูล ตามแนวชายหาด และแนวปะการัง และร่วมดูแลบำรุงรักษาทรัพยากรชายฝั่งทะเลโดยใช้ทรัพยากรที่มีอยู่อย่างประหยัด เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุด และลำดับต่อมา คือ การเข้าร่วมโครงการที่เกี่ยวกับการอนุรักษ์ทรัพยากรชายฝั่งทะเล และร่วมวางแผนการใช้ทรัพยากรชายฝั่งทะเลให้เกิดประโยชน์สูงสุด

อภิปรายผล

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยดำเนินการศึกษาเกี่ยวกับการรับรู้ด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรชายฝั่งทะเล การรับรู้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง และการมีส่วนร่วมของประชาชนในการอนุรักษ์ทรัพยากรชายฝั่งทะเลตามแนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง อภิปรายผลการวิจัยได้ ดังนี้

1. ผลการศึกษาการรับรู้ด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรชายฝั่งทะเล พบว่า โดยรวมอยู่ในระดับมาก นอกจากนี้ยังพบว่าข้อคำถามจากแบบสอบถามทุกข้ออยู่ในระดับมากเป็นส่วนใหญ่ แสดงให้เห็นว่า ประชาชนที่อาศัยอยู่ในชุมชนบางปอ ตำบลแม่น้ำ อำเภอกะสมุย จังหวัด สุราษฎร์ธานี มีการรับรู้เกี่ยวกับการอนุรักษ์ทรัพยากรชายฝั่งทะเลอยู่ในระดับค่อนข้างสูงพอสมควร ไม่ว่าจะเป็น ในด้านการรับรู้ทางด้านกายภาพ อันได้แก่ จากข้อมูลข่าวสารจากโทรทัศน์ วิทยุ หอกระจายข่าว หนังสือพิมพ์รายวัน หรือแม้กระทั่งการรับรู้ทางด้านความรู้สึกที่มาจากจิตใจ ซึ่งจะเป็นการปลูกฝัง ในด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรชายฝั่งทะเลที่มีความสำคัญยิ่ง อาจจะเป็นไปได้ว่าในปัจจุบันมีสื่อต่าง ๆ มากมายที่มีส่วนสำคัญในการที่จะทำให้ชาวบ้านในชุมชนดังกล่าว มีการรับรู้ข่าวสารด้านต่าง ๆ ได้ง่าย และสะดวกสบายมากยิ่งขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ข่าวสารที่เกี่ยวกับการอนุรักษ์ทรัพยากรชายฝั่งทะเล ประกอบกับในสภาวะทางด้านเศรษฐกิจในปัจจุบันที่มีการส่งเสริมการท่องเที่ยวชายทะเลมากขึ้น จึงทำให้ชาวบ้านในชุมชนที่มีพื้นที่ติดกับชายฝั่งทะเล รวมไปถึงชาวบ้านในชุมชนบางปอ ตำบลแม่น้ำ อำเภอกะสมุย จังหวัดสุราษฎร์ธานีเช่นกัน ที่ให้ความสนใจกับการอนุรักษ์ทรัพยากรชายฝั่งทะเลมากยิ่งขึ้น นอกจากนี้ยังสามารถใช้เป็นอาชีพให้กับชาวบ้านในแถบนี้ได้อีกด้วย แต่อย่างไรก็ตาม การรับรู้ด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรชายฝั่งทะเลของชาวบ้านในชุมชนบางปอ ตำบลแม่น้ำ อำเภอกะสมุย จังหวัดสุราษฎร์ธานี ที่ยังอยู่ในระดับปานกลาง อันได้แก่ การรับรู้ข้อมูลข่าวสารและเข้าใจเรื่องอนุรักษ์ทรัพยากรชายฝั่งทะเลผ่านช่องทางการสื่อสารจากส่วนราชการ อาจจะเป็นไปได้ว่า หน่วยราชการยังให้ความสนใจหรือมีความบกพร่องในด้านการให้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการอนุรักษ์ทรัพยากรชายฝั่งทะเลแก่ชุมชน และเหตุผลอีกประการหนึ่ง ก็คือ การเข้าถึงชาวบ้านในอำเภอกะสมุยยังทำได้ยาก เนื่องจากการตั้งถิ่นฐานบ้านเรือนของชาวบ้านยังมีการกระจายตัวเป็นหย่อม ๆ จึงทำให้ยากแก่การให้ข้อมูลข่าวสารได้อย่างทั่วถึง ซึ่งแตกต่างจากการศึกษาของ อุดงค์ดี แดงสกุล (2548) ที่พบว่า การมีส่วนร่วมของประชาชนในการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ พื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติ ป่าห้วยตันยางและป่าห้วยแม่แก้ว อำเภอพาน จังหวัดเชียงราย ประชาชนในป่าสงวนแห่งชาติ ป่าห้วยตันยางและป่าห้วยแม่แก้วมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีส่วนร่วมในด้านการร่วมรับผลประโยชน์จากการอนุรักษ์อยู่ในระดับมาก และมีส่วนร่วมในด้านการร่วม

ดำเนินการอนุรักษ์ และด้านการวิเคราะห์สภาพปัญหาและวางแผนแก้ไขปัญหา อยู่ในระดับที่น้อย ปัญหาและอุปสรรค ได้แก่ ประชาชนในพื้นที่ยังไม่ค่อยมีความรู้เกี่ยวกับทรัพยากรป่าไม้ ขาดการประสานงานกันระหว่างผู้นำชุมชน หน่วยงานอนุรักษ์และชาวบ้าน ประชาชนขาดความรู้ด้านข้อมูลในการวางแผนและวิเคราะห์ แก้ปัญหาไม่ชัดเจน ไม่มีหน่วยงานเข้ามาดำเนินการอย่างจริงจัง ชาวบ้านไม่ทราบถึงข่าวกิจกรรมต่าง ๆ ของหน่วยงาน จากการศึกษาของ พงศกร ชุมเปีย (2550) พบว่า การมีส่วนร่วมของประชาชนในการอนุรักษ์ป่าชายเลน ตำบลบางนายสี อำเภอตะกั่วป่า จังหวัดพังงา อยู่ในระดับต่ำ

2. ผลการศึกษาการรับรู้หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงโดยรวมอยู่ในระดับมาก โดยกลุ่มตัวอย่างและครอบครัวได้รับข่าวสารเกี่ยวกับหลักและแนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงอย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่อง แสดงให้เห็นว่า ชาวบ้านได้รับรู้ข้อมูลเกี่ยวกับแนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงค่อนข้างดีและสม่ำเสมอ จากที่กล่าวมาข้างต้น น่าจะเป็นนิมิตหมายที่ดีในการที่ชาวบ้านในชุมชนบางปอ ตำบลแม่่น้ำ อำเภอกะสมุย จังหวัดสุราษฎร์ธานี จะผสมผสานข้อมูลด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและ การรับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ซึ่งจากผลการวิจัยอยู่ในระดับมากถึง 2 ปัจจัย เพื่อให้การอนุรักษ์ทรัพยากรชายฝั่งทะเลดังกล่าวมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น และอาจยึดแนวทางการมีส่วนร่วมของประชาชน ในการอนุรักษ์พื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติป่าดงนาามน จังหวัดกาฬสินธุ์ของ สุวัฒน์ ลีอวยวัฒนา (2552) ที่พบว่า การมีส่วนร่วมของประชาชนในการอนุรักษ์พื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติป่าดงนาามน โดยรวมและเป็นรายด้าน 4 ด้าน คือ การมีส่วนร่วมด้านการวางแผน การมีส่วนร่วมด้านการดำเนินงาน การมีส่วนร่วมด้านการรับผลประโยชน์ และการมีส่วนร่วมด้านการตรวจสอบติดตาม ประเมินผล และควรที่ทุกภาคส่วนจะเพิ่มระดับการสนับสนุนที่มีต่อประชาชนให้สูงขึ้น อันจะส่งผลให้ระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการอนุรักษ์พื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติป่าดงนาามน เพิ่มขึ้น

3. ผลการศึกษาการมีส่วนร่วมของประชาชนในการอนุรักษ์ทรัพยากรชายฝั่งทะเลตามแนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงโดยรวมอยู่ในระดับมาก โดยชาวบ้านมีการชักชวนสมาชิกในครอบครัวหรือเพื่อนบ้านให้ร่วมกันอนุรักษ์ทรัพยากรชายฝั่งทะเล เคยเข้าร่วมกิจกรรมในการอนุรักษ์ทรัพยากรชายฝั่งทะเล เช่น การไม่ทิ้งขยะ สิ่งปฏิกูล และไม่ปล่อยน้ำเสียลงสู่ทะเลอยู่ในระดับมาก และเคยร่วมรณรงค์ และร่วมเก็บขยะมูลฝอย สิ่งปฏิกูลตามแนวชายหาด และแนวปะการังอยู่ในระดับปานกลาง แสดงให้เห็นว่า ชาวบ้านในชุมชนบางปอ ตำบลแม่่น้ำ อำเภอกะสมุย จังหวัดสุราษฎร์ธานี ยังให้ความสนใจกับการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ทรัพยากรชายฝั่งทะเลในประเด็นดังกล่าวน้อยกว่าด้านอื่น ๆ แต่ถึงอย่างไรก็ยังคงอยู่ในระดับปานกลาง จากผลการวิจัยดังกล่าวข้างต้นนั้น น่าจะเป็นข้อมูลและสารสนเทศที่สำคัญสำหรับผู้ที่เกี่ยวข้องในการบริหารจัดการ

ด้านการพัฒนาประเด็นดังกล่าวข้างต้นให้อยู่ในระดับมาก ซึ่งต่างจากการศึกษาของ วราภรณ์ มโนจิตต์ (2550) ที่พบว่า ประชาชนส่วนใหญ่มีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้อยู่ในระดับต่ำ เนื่องจากประชาชนในพื้นที่ยังขาดความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องในการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ ทั้งนี้ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง หรือผู้นำหมู่บ้าน ควรเข้าไปผลักดันให้ประชาชน ได้มีส่วนร่วมอย่างจริงจัง

4. ผลการศึกษาความแตกต่างของค่าเฉลี่ยการมีส่วนร่วมของประชาชนในการอนุรักษ์ทรัพยากรชายฝั่งทะเลตามแนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง พบว่า การมีส่วนร่วมของประชาชนในการอนุรักษ์ทรัพยากรชายฝั่งทะเลตามแนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของประชาชนในชุมชนบางปอ ตำบลแม่่น้ำ อำเภอกะสมุย จังหวัดสุราษฎร์ธานีระหว่างเพศชายและหญิง โดยที่เพศหญิง จะมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ทรัพยากรชายฝั่งทะเลตามแนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในระดับสูงกว่าเพศชายนั้น ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ว่าการมีส่วนร่วมของประชาชนในการอนุรักษ์ทรัพยากรชายฝั่งทะเลตามแนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ของชุมชนบางปอ ตำบลแม่่น้ำ อำเภอกะสมุย จังหวัดสุราษฎร์ธานี ระหว่างชายและหญิงไม่แตกต่างกัน อาจจะเป็นเพราะว่า ส่วนใหญ่เพศหญิงจะเป็นบุคคลที่มีความสำคัญมากในการหารายได้เข้าสู่ครอบครัวในปัจจุบัน เช่น การขายอาหาร การขายของฝาก ดังนั้น จิตสำนึกในการใช้ประโยชน์และการเห็นความสำคัญของการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ทรัพยากรชายฝั่งทะเลจึงมากกว่าเพศชาย ซึ่งแตกต่างจากงานวิจัยของ นุชลดา สืบไม้ (2546) ที่พบว่าปัจจัยทางด้าน เพศ อายุ สถานภาพสมรส อาชีพ รายได้ ระยะเวลาที่อยู่อาศัยในชุมชน ไม่มีผลต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนในการอนุรักษ์แม่น้ำแม่กลอง ของชุมชนริมน้ำ ตำบลท่าเรือ อำเภอกาญจนบุรี และจากผลการวิจัยยังพบอีกว่า บุคคลที่มีช่วงอายุ ≤ 26 ปี และช่วงอายุ > 46 ปี มีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ทรัพยากรชายฝั่งทะเลตามแนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงแตกต่างกัน โดยที่กลุ่มตัวอย่างที่มีช่วงอายุ ≤ 26 ปี มีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ทรัพยากรชายฝั่งทะเลตามแนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีช่วงอายุ > 46 ปี ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ว่าช่วงอายุที่แตกต่างกันของชาวบ้านในชุมชนบางปอ ตำบลแม่่น้ำ อำเภอกะสมุย จังหวัดสุราษฎร์ธานี ส่งผลต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนในการอนุรักษ์ทรัพยากรชายฝั่งทะเลตามแนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงแตกต่างกัน อาจจะเป็นไปได้ว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีอายุ ≤ 26 ปี นั้นส่วนใหญ่แล้วยังอยู่ในวัยที่กำลังฝึกหัดศึกษา ดังนั้นโอกาสที่จะได้เข้าร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการอนุรักษ์ทรัพยากรชายฝั่งทะเล จึงมีค่อนข้างสูงมากกว่ากลุ่มบุคคลผู้ที่มีอายุ > 46 ปี

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. ส่วนราชการและผู้นำชุมชน ควรจัดให้มีการประชุมวางแผนหาแนวทางการอนุรักษ์และป้องกันทรัพยากรชายฝั่งทะเล โดยเน้นหลักการมีส่วนร่วมของประชาชนในชุมชน ซึ่งควรจะมีการประชุมอย่างน้อยเดือนละ 1 ครั้ง เพื่อจะได้ร่วมกำหนดแนวทางในการอนุรักษ์และป้องกันร่วมกัน
2. ควรส่งเสริมการประชาสัมพันธ์ให้ความรู้เกี่ยวกับการอนุรักษ์ทรัพยากรชายฝั่งทะเล โดยเฉพาะผู้นำชุมชน ซึ่งเป็นผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องโดยตรง ควรที่จะมีสื่อข้อมูลการให้ความรู้ในหลาย ๆ รูปแบบ ให้ประชาชนในชุมชนได้มีความรู้ความเข้าใจในการอนุรักษ์ทรัพยากรชายฝั่งทะเลมากขึ้น เพื่อจะได้เตรียมพร้อมรับมือผลกระทบและการเปลี่ยนแปลงด้านต่าง ๆ ที่อาจจะเกิดขึ้นในปัจจุบันและอนาคต

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. การวิจัยในครั้งนี เป็นการศึกษาเกี่ยวกับการรับรู้ด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรชายฝั่งทะเล การรับรู้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง และการมีส่วนร่วมของประชาชนในการอนุรักษ์ทรัพยากรชายฝั่งทะเลตามแนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงเพียงกับชุมชนบางปอด ตำบลแม่น้ำอำเภอกะสมุย จังหวัดสุราษฎร์ธานี เพียงชุมชนเดียวควรมีการศึกษาเพื่อการศึกษาเปรียบเทียบกับชุมชนอื่น ๆ
2. การวิจัยในครั้งนี เป็นการศึกษากับตัวแปรตามด้านการรับรู้ด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรชายฝั่งทะเล การรับรู้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง และการมีส่วนร่วมของประชาชนในการอนุรักษ์ทรัพยากรชายฝั่งทะเลตามแนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงเพียงเท่านั้น การศึกษาในครั้งต่อไปควรศึกษาจากตัวแปรตามที่หลากหลายมากกว่านี้ เพื่อการได้มาซึ่งข้อมูลและสารสนเทศที่มากขึ้น
3. การวิจัยครั้งนีเป็นการศึกษาที่เน้นการเก็บรวบรวมข้อมูลเชิงปริมาณเป็นส่วนใหญ่ ควรมีการศึกษาข้อมูลด้วยวิธีการเก็บข้อมูลในเชิงคุณภาพควบคู่ไปกับการเก็บรวบรวมข้อมูลเชิงปริมาณด้วย เพื่อการได้มาซึ่งข้อมูลที่มีความลึกซึ้งและสมจริงมากที่สุด